

Gemlik Sokaklarında Bir Akşamüstü

– HüseyinDURAK · 31 Ocak 2018

Gemlik sokaklarında bir akşamüstü
İçimde yalnızlığın acıklı türküsü
Bir parka, bir yelek, bir kısa çizme
Şilelerin arkasından bir gün batıyor
Sağımda körfeze nazır meyhaneler
Solumda yaşlı kestaneci tezgâhını kapatıyor.

“Bu şehirde her şey var: aşk, coşku, hüznün, girdap
Şair, şiir, deniz kokusu ve mehtap”

Gemlik sokaklarında bir akşamüstü
Balık pazarının üstünde martılar
Toplanmış simitçi çocuklar, işten çıkan kadınlar
Birer birer açılıyor kapılar
Evlerde curcuna
-Tablette oyun, pcde sinema-
Karısını yan gözle süzüveriyor,
Sigarasını tüttüren atletli baba.

“Bu şehir rutubete boğuyor her şeyi
Oyunları, çocukları, ilişkileri”

Gemlik sokaklarında bir akşamüstü
Önümde Manastır, arkamda Hisar
Ayaklarıma vuran desenli taşlar
Deniz duruyor mu, kuduruyor mu bellisiz
Sularında şehrin hüznü okunuyor
Bana belki bu sinsî dalgalar
Belki de bu koyu hüznün dokunuyor.

“Bu şehir derdini gizlemeyi de seviyor,
Ve denize bırakıyor, acıları, gizil sevdaları”

Gemlik sokaklarında bir akşamüstü
Çımacılar rıhtımda bir ölü buluyor.

Saçı sakalı birbirine karışmış ölünün.
Sarhoş bir şair olduğu söyleniyor.
Bu adam şiirlerini de öldürmüş galiba
Belki de şiirler öldürmüştür adamı.
Neler yazdığını kimse bilmiyor.
Güneşin ışıkları can çekişiyor gibi kırmızı, gri
Uğurluyor gibi bizim şairi

“bu şehir öldürüyor her şeyi yavaş yavaş
Yolları, yolcuları, ışıkları, şiirleri...”